ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκει ὅτι εἶναι περισσότερον ἐπείγον νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ Βασιλεὺς τὰ πεθερικά του εἰς τὴν Αὐστρίαν, παρὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ δώσῃ λύσιν εἰς τὸ πολιτικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς τὴν ὕπαρξιν μιᾶς κυβερνήσεως ὄχι ἁπλῶς ἄνευ κεφαλῆς, ἀλλὰ καὶ ἄνευ γρόνθων καὶ ἄνευ στόματος.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς ἔδωσε, χωρὶς νὰ θέλῃ, μίαν ἐπιτυχῆ εἰκόνα τῶν συμπατριωτῶν του. Εἶπεν ὅτι ἔγιναν ὅσα ἔγιναν, ἐπειδὴ τὸ ἐπείνημα τῆς διαδηλώσεως ἦτο εἰρηνικὸν καὶ ἠπατήθησαν αἱ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπέμβουν, ὅταν πλέον ἀντελήφθησαν τὴν κατάστασιν.

«Ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐνεφανίσθη ὡς ἐχθρός. Δὲν θὰ ἐφθαναν ἐκεῖ τὰ πράγματα, ἐὰν ὁ λύκος δὲν ἐνεφανίζετο ὑπὸ δορὰν προβάτου...»

Πρόβατα βελάζοντα ἐφαίνοντο εἰς τὴν ἀστυνομίαν οἱ διαδηλωταί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν λύκοι ἄγριοι. Ἔτσι εἶναι ὅλοι οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐνεφανίζοντο μὲ τὴν δορὰν τοῦ φίλου...

ΑΙ ΔΗΘΕΝ ΣΦΑΓΑΙ

Ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς ἐδικαιολόγησε τοὺς ἐκδικητὰς συμμοίρους, εἰπὼν ὅτι εἶχον ἐρεθισθῇ τὰ πνεύματα ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ φήμας περὶ σχεδιαζομένων διὰ τὴν 28 Αὐγούστου σφαγῶν Τούρκων εἰς Κύπρον. Ἀλλά, αἱ ἀγριότητες εἰ. Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν ἔγιναν εἰς τὰς 6 Σεπτεμβρίου, ὅταν εἶχον διαψευσθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων αἱ φῆμαι περὶ σφαγῶν εἰς τὴν Κύπρον. Ἐξ ἄλλου, ἐὰν ἔγιναν εἰς Κύπρον, οὔτε εἰς Δωδεκάνησα, οὔτε εἰς Θράκην ἀπολύτως τίποτε ἐναντίον τῶν Τούρκων, ἀκόμη καὶ μετὰ τὰς Τουρκικὰς ἀγριότητας. Καὶ ἀπεδείχθη ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἐπηρεάζονται ἀπὸ φήμας καὶ διαπράττουν ἐγκλήματα καὶ αἴσχη, καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι μένουν ἀτάραχοι ἀπὸ πραγματικὰ γεγονότα.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Ἡ Κυβέρνησις προβάλλει τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἔλεγχον τῆς μοιχαναθέμιας στάσεώς της ἔναντι τῶν Τούρκων νεβεντζάλων. Ἀλλὰ ἡ ἐθνικὴ ἑνότης ὑπάρχει ἀδιατάρακτος εἰς τοὺς σκοπούς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καθόσον οὐδεὶς διαφωνεῖ π. χ. μὲ τὸ Κυπριακὸν αἴτημα. Εἶναι ἐντελῶς ἄλλο ζήτημα ἡ διαχείρισις τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, ἡ ὁποία δὲν εὑρίσκει σύμφωνον τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τὸ σύνολον αὐτοῦ.

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΩΝ

Εἰς τὴν ἄποψιν μιᾶς ἐφημερίδος, ὅπως οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κλίματος εἰς Σμύρνην παραπεμφθοῦν εἰς συμβούλιον πρὸς ἀπόταξιν, μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι δὲν ἐχρησιμοποίησαν τὰ πιστόλια των διὰ νὰ προστατεύσουν τὰς γυναῖκας ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Τούρκων, παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι οἱ ἀξιωματικοί... στεροῦνται πιστολίων. Καὶ ὅτι ἐκ τῶν ὀστέρων ἐζήτησαν νὰ ὁπλισθοῦν καὶ τὸ ΝΑΤΟ τοὺς τὸ ἀπηγόρευσε. Τότε τί κάθονται εἰς τὴν Σμύρνην;

ΤΙΜΙΑ ΦΩΝΗ

Ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς κ. Κόμπτον Μακένζυ, εἰλικρὴς φίλος τῆς Ἑλλάδος, ἔγραψε πρὸς τοὺς «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου:

Κύριε,

Αἰσθάνομαι, ὡς Ἄγγλος, ἐντροπὴν διὰ τὴν δυσφημιστικὴν ἐκστρατείαν τὴν ὁποίαν ἐπιχειρεῖ μέρος τοῦ Τύπου ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τῆς μόνης χώρας εἰς τὸν κόσμον, ἡ ὁποία ἑστάθη εἰς τὸ πλευρόν μας ἐν ὅπλοις τὸ 1940, ὅταν εὑρέθημεν μόνοι. Αἱ Πλαταιαὶ δὲν ἠξιώθησαν τοιαύτης συμπεριφορᾶς ὑπὸ τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ τὸν Μαραθῶνα...».

Πράγματι, ὡ; ἀναφέρει ὁ βιθῦ, γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας συγγραφεύς, αἱ Ἀθῆναι ἐδέξιξαν ἔναντι τῶν Πλαταιῶν, εἶχαν ἐδείξει ἡ Ἀγγλία ἀχαριστίαν ἔναντι τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Μαραθῶνος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβοήθησαν οἱ Πλαταιεῖς, διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν Περσῶν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ δημόσιος κῆρυξ ἐμνημόνευσε τὰ ὀνόματα τῶν Πλαταιῶν, εἰς τὴν δέησιν πρὸς τοὺς θεούς, μαζὶ μὲ τὰ ὀνόματα τῶν Ἀθηναίων, ἀνηγέρθη ἐὲ καὶ εἰδικὸς τύμβος πρὸς τιμήν των, ἐδόθη εἰς ὅλους τοὺς Πλαταιεῖς ἡ τιμὴ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀθηναίου πολίτου καὶ τοὺς παρεχωρήθη πλεῖστον μέρος ἐκ τῶν λαφύρων. Ἐνῶ ἡ Ἀγγλία, ὑποσχομένη νὰ «μοιρασθῶμεν τὴν νίκη» ἐπιμένει νὰ κατακρατῇ τὴν Ἑλληνικὴ Κύπρον, παλαιὸν τῆς λάφυρον ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν...

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Λέγεται ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἑκατὸν βοήθειαν διὰ νὰ πληρώσουν τὰς ἀποζημιώσεις εἰς τὰ θύματά των. Πολὺ καλὰ νὰ πληρώσουν οἱ ἀμερικανοὶ τὰ σπασμένα, ἀφοῦ δὲν ἤθελαν νὰ λυθῇ τὸ Κυπριακὸν ἀπὸ πέρυσι εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ ἔδωσαν, μὲ τὴν στάσιν των, θάρρος εἰς τοὺς ταραξίας. Ἔλεγαν οἱ Τοῦρκοι ὅτι δὲν θὰ τὴν πάρῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν Κύπρον διότι «ἐᾶς εἶναι καλὰ ὁ μπάρμπα-Σάμ». Ἂς πληρώσῃ λοιπὸν ὁ μπάρμπας διὰ τὰς πράξεις τῶν... ἀνεψιῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἀναπητὴ «Ἡμέρα»,

Μὲ τὰς ἐκλογὰς τῶν αἱρετῶν μελῶν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων τῆς 16ης Ὀκτωβρίου ὁλοκληρώνεται ἡ προεργασία τοῦ Νόμου περὶ αὐτοδιοικήσεως καὶ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἡ Νομαρχιακὴ αὐτοδιοίκησις.

Εἰς τὸν Νομόν μας τέσσαρες θὰ εἶναι οἱ αἱρετοὶ Νομαρχιακοὶ Σύμβουλοι, ἤτοι δύο διὰ τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν καὶ ἀνὰ εἷς εἰς τὰς ἐπαρχίας Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας.

Οἱ μέλλοντες νὰ ἐκλεγοῦν πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν ὁ παιθρον χώραν.

Τοῦτο ἐξ οὗτοῦ τοῦ Νόμου ἀπορρέει, διότι ἐκ τῶν 580 ἐκλεκτόρων εἰ,560 εἶναι ἀγρόται καὶ μόνον 25 ἐκ τῆς πόλεως Πατρῶν.

Καὶ ἐφόσον τὰ 10-12 μόνιμα μέλη τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου θὰ εἶναι ἐκ τῆς πόλεως Πατρῶν, ἐπιβάλλεται τὰ 4 αἱρετὰ νὰ εἶναι ἐκ τῆς ὑπαίθρου καὶ γνῶστα ὅλων τῶν ἀγροτικῶν ζητημάτων.

Ἡ φιλοτιμία τῶν ἀγροτῶν ἐκλεκτόρων, ἄλλως τε, τὸ ἐπιβάλλει αὐτό.

Μετὰ τιμῆς
Π. Β.

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ. Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι βάσιμος ἡ σκέψις τοῦ ἐπιστολογράφου μας ὅτι ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκλεκτόρων εἶναι ἀγρόται, θὰ ἐκλεγοῦν καὶ ἀγρόται Νομαρχιακοὶ σύμβουλοι. Μήπως οἱ ἀγρόται δὲν ἀποτελοῦν καὶ τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐκλογέων καὶ ὅμως ἡ ἐμπιστοσύνη των δίδεται εἰς τοὺς πολιτευομένους, ποὺ δὲν εἶναι ἀγρόται;

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Εἰς τὸ προχθεσινὸ φύλλον τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας, διάβασα ἀνακοίνωσιν σχετικῶς μὲ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐξετάσεως ὑποψηφίων δι' Αὐστραλίαν μεταναστῶν ὑπὸ τοῦ Αὐστραλοῦ Προξένου.

Εἶμαι κι' ἐγὼ ὑποψήφιος μετανάστης δι' Αὐστραλίαν.

Ἔχομεν προκηρυθῆ ὑπὸ τοῦ κλιμακίου τῆς ΔΕΜΕ περὶ τοὺς χιλίους διακοσίους, ὑπέστημεν πολλὰς ταλαιπωρίας μετὰ τῶν οἰκογενειῶν μας, διότι ἐκτὸς τῆς γενικῆς ἐξετάσεως ὑπὸ τοῦ κλιμακίου τῆς ΔΕΜΕ καὶ τῆς ἰατρικῆς τοιαύτης, ἐταλαιπωρούμεθα ἐπὶ 10ήμερον διὰ τὴν συγκέντρωσιν σχετικῶν μὲ τὴν ἀποδημίαν μας πιστοποιητικῶν.

Ἔκτοτε περιμένομεν, περιμένομεν καὶ νά, τώρα μᾶς λέγουν νὰ περιμένωμεν ἀκόμη...

Δὲν ὑπέστησαν ὅμως οἱ γειτονές μας Ναυπάκτιοι, Ἀγρινιῶτες καὶ Γιαννιῶτες τὰ δικά μας βάσανα, διότι, ἴσως, δι' αὐτοὺς κάποιος ἐντόπιος πολιτικὸς παράγων εὑρέθη νὰ ἐνδιαφερθῇ, ὥστε μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ κλιμακίου τῆς ΔΕΜΕ νὰ διέλθῃ ὁ Αὐστραλὸς Πρόξενος πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐπιλογήν.

Δυστυχῶς δὲν εἶναι ἡ πρώτη καὶ μοναδικὴ περίπτωσις τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Νομοῦ μας ὑπὸ τῶν πολιτικῶν του.

Εἶναι, ὅμως, περίπτωσις πτωχῶν ἀτόμων καὶ οἰκογενειαρχῶν, οἱ ὁποῖοι θέλομεν νὰ ξεντευθῶμεν διὰ νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ δημιουργήσωμεν καὶ οὐχὶ νὰ ζῶμεν παρασιτικῶς, διὰ τὴν ὁποίαν νομίζω, ὅτι οἱ ἀρμόδιοι τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσουν καὶ νὰ φροντίσουν ὥστε τὸ συντομώτερον νὰ διέλθῃ ἐκ τῆς πόλεώς μας ὁ Αὐστραλὸς Πρόξενος πρὸς ἐξέτασιν τῶν δεινοπαθούντων ὑποψηφίων μεταναστῶν.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Ὑποψήφιος μετανάστης

Ἀρχαιρεσίαι

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἀθλητικοῦ καὶ Ποδοσφαιρικοῦ Συλλόγου «Πατρεὺς» τὴν 11ην Σεπτεμβρίου ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

Πρόεδρος Ἰωάννης Θανόπουλος, ἀντιπρόεδρος Νικόλαος Ντίρλης, γεν. γραμματεὺς Χρῆστος Σκρουμπάκος, ταμίας Κωνστ)νος Ἀγραπίδης, ἔφορος Φιλ. Βασιλόπουλος, γεν. ἀρχηγὸς Κωνστ)νος Παναγόπουλος, σύμβουλοι Νικόλαος Τζανίνης καὶ Ἀνδρέας Δεδουσόπουλος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Χρ. Σκρουμπάκος

Ὁ 5ος ἄνθρωπος εἰς τὴν Γενεύην

Ὁ κοινὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐλπίζει εἰς τὴν εἰρήνην

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΥΝ

Ὅλοι, ὅσοι παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας τῆς προσφάτου Τετραμεροῦς Διασκέψεως τῆς Γενεύης εἶχον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἰς τὴν τράπεζαν τῶν συνομιλιῶν, εἰς τὸ Μέγαρον τῶν Ἐθνῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κυβερνήσεων τῶν Τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων παρευρίσκετο καὶ μία πέμπτη μορφή. Ἡ μορφὴ αὐτὴ δὲν ἀντεπροσώπευε ἡγέτην κράτους καὶ δὲν ἀπετέλει μέλος τῶν διαφόρων ὁμάδων ἐμπειρογνωμόνων. Δὲν εἶχε ἀνάγκη διαπιστευτηρίων διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, οὔτε περιεστοιχίζετο ἀπὸ συνοδείας. Ἡ παρουσία ἐν τοιαύτῃ μορφῇ αὐτῆς ἦτο τόσον αἰσθητή, ὥστε οἱ Τέσσαρες Μεγάλοι ἀνεφέροντο διαρκῶς εἰς αὐτὴν καὶ συνεζήτουν θέματα, τὰ ὁποῖα ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει ἀφεώρων τὴν μορφὴν αὐτήν, τὴν ὑπόστασίν της, τὴν ἐπιβίωσίν της. Ὅπως θὰ ἔχετε ὦ, τώρα ἀντιληφθῆ, ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κάθε κατοίκου τοῦ πλανήτου μας, τοῦ ἐκπροσώπου, ἂν θέλετε, ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Ἕνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν τελευταίαν διάσκεψιν τῶν 4 Μεγάλων εἰς Γενεύην. Ἐξ ἀριστερῶν: Μπουλγανίν, Ἀΐζενχάουερ, Φὼρ καὶ Ἥντεν

Εὐλόγως δέβεται, ἠμποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε τὰ αἰσθήματα ποὺ συνέχουν σήμερα τὴν πέμπτην αὐτὴν προσωπικότητα τῆς Γενεύης. Πρῶτα—πρῶτα δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ἐνήμερος τοῦ ἀδυσωπήτου κινδύνου ποὺ τὴν ἀπειλεῖ. Ἐνθυμεῖται ὅτι πρὶν δέκα χρόνια, ἐξερράγη ἡ πρώτη ἀτομικὴ βόμβα εἰς τὴν ἔρημον περιοχὴν τοῦ νοτιοδυτικοῦ τμήματος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἐπὶ δέκα τώρα χρόνια παρακολουθεῖ μὲ τρόμον τὴν καταπληκτικὴν πρόοδον ποὺ ἔχει σημειωθῆ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ὅπλου. Τέφρει τὴν κρυφὴν ἐλπίδα ὅτι ἴσως μίαν ἡμέραν ἡ τεραστία αὐτὴ δύναμις γίνῃ δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν εἰρηνικῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπότητος—διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν, τὴν αὔξησιν τῶν γεωργικῶν ἐσοδείων, τὴν ἐξασφάλισιν εὐθηνοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ εὖ ω καθ' ἑξῆς.

Τώρα, ὁ κοινὸς ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναφερόμεθα, ἀναγνωρίζει πῶ, ὅλα αὐτὰ ἔχουν ἀμεσωτάτην σχέσιν μὲ τὸ σοβαρώτερον πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει: Τὸ πρόβλημα τῆς ἀποσοβήσεως μελλοντικῶν πολέμων. Καὶ ἀναγνωρίζει πῶ; τοῦτο ἀπετέλει τὸν πρωταρχικὸν σκοπὸν τῆς Τετραμεροῦς Διασκέψεως τῆς Γενεύης. Διότι, ὅλα τὰ θέματα ποὺ ἐξητάσθησαν καὶ ὅλαι αἱ προτάσεις ποὺ ὑπεβλήθησαν ἐκ μέρους τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν ἀπέβλεπον εἰς τὸν σκοπὸν ἀκριβῶς αὐτόν:

Νὰ ὑποβοηθήσουν τὴν δημιουργίαν συνθηκῶν μονίμου εἰρήνης.

Θὰ πρέπει ὅμως ἐξ ἴσου νὰ σημειώσουμε ὅτι ὁ κοινὸς ἄνθρωπος εἶναι σήμερα ἐπιφυλακτικός. Καὶ τοῦτο, διότι ἔχει εἰς τὸ παρελθὸν ἀπογοητθῆ. Ἐνθυμεῖται τὴν Διάσκεψιν τῆς Γιάλτας, λόγου χάριν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐδίδοντο ὑποσχέσεις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης—ὑποσχέσεις ποὺ οὐδέποτε ἔγιναν πραγματικότης.

Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτόν, ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ κάτι περισσότερον ἀπὸ ὑποσχέσεις. Ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἠμποροῦν νὰ προκύψουν αἱ καλύτεραι δυναταὶ ἐγγυήσεις διὰ τὴν υἱοθέτησι συστήματος ἀσφαλείας διὰ τὸ μέλλον.

Ἴσως δὲ ὁ ἄνθρωπος τῆς παρούσης ὥρας νὰ κατέχεται ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ τῆς ἐπιφυλακτικότητος διότι γνωρίζει ἐπὶ πλέον, ὅτι αἱ διεθνεῖς ἐντάσεις τῆς ἐποχῆς μας εἶναι πολλαὶ καὶ ἔχουν ρίζας ποὺ εἰσέρχονται βαθειὰ εἰς τὸ παρελθόν. Γνωρίζει πῶ, ὑπάρχουν ἀλληλοσυγκρουόμενα ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ ριζικαὶ διαφοραὶ ἀντιλήψεων ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξομαλυνθοῦν ἐν μᾷ νυκτί. Διὰ τοῦτο, θὰ ἐδοκίμαζε μεγάλην ἱκανοποίησιν ἐὰν ἔβλεπε, ὄχι ἐντυπωσιακάς χειρονομίας ἀλλὰ μίαν καλυτέραν καὶ διαυγεστέραν ἀτμόσφαιραν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο δυνατὸν ἀργότερον νὰ λάβῃ χώραν μία προσπάθεια βαθμιαίας διευθετήσεως, τῶν ὑφισταμένων διεθνῶν διαφορῶν.

Ὁπωσδήποτε ὅμως, ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ἔχει ἐλπίδας. Πιστεύει ὅτι ἐὰν ἐπικρατήσῃ πνεῦμα ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐμφανισθῇ εἰλικρινὴς καλὴ θέλησις καὶ πέσουν τὰ τεῖχη ποὺ χωρίζουν τοὺς; δύο κόσμους, θὰ γίνῃ δυνατὸν νὰ προκύψῃ ἓν οἰκοδόμημα εἰρήνης; καὶ ἐλευθερίας.

Ω.

ΤΟ ΠΑΝ ΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

Ὁ κ. Ν. ΖΟΡΜΠΑΣ ἐξιστορεῖ τὰ τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρίας τοῦ Ναυτικοῦ»

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

26ον

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ν. Ζορμπᾶς ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Ζορμπᾶς. Κύριοι βουλευταί, τὸ θέμα τὸ ὁποῖον συζητοῦμεν εἶναι σοβαρὸν καὶ σπουδαῖον. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συζητηθῇ μετὰ σοβαρότητος, ἀκόμη καὶ ὑπευθυνότητος, χωρὶς τὰς ψυχώσεις τοῦ παρελθόντος νὰ τὰς μεταφέρωμεν ἐδῶ. Ἐὰν θέλωμεν ν' ἀναμετρήσωμεν τὰ θύματα ἑκάστου εἰς τὸν κύκλον τῆς οἰκογενείας του θὰ εὕρωμεν πολλά. Καὶ ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ ἔχει τὰ θύματά του, τὴν μητέρα του καὶ τὸν γαμβρόν του. Πέραν ὅμως τῶν προσωπικῶν εἰς ἕκαστον συμβάντων, ἐφ' ὅσον συζητοῦμεν θέμα τοιαύτης σοβαρότητος, δέον νὰ συζητήσωμεν μὲ ρεαλισμόν, ἔχοντες πρὸ ἡμῶν μόνον τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Κύριοι συνάδελφοι, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1941, ἕνα δειλινό, ἐπομονωμένος εἰς τὴν οἰκίαν μου, τότε ποὺ ἄρχιζε νὰ βράδιαζῃ ἡ μέρα, κι' ἦταν ὅλα σιωπηλά, γιατὶ τὰ σκιάζει ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά, ἀναλογιζόμην ποῖον ἦτο τὸ χρέος μας. Τότε μοῦ ἦλθαν εἰς τὴν μνήμην μου, δύο περίοδοι τῆς Ἐθνικῆς μας ζωῆς. Ἡ περίοδος τοῦ 1921, ἡ ὁποία προπαρεσκευάσθη ἀπὸ τὴν Φ.λικὴν Ἑταιρείαν καὶ ἡ περίοδος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, τότε ποὺ ἐδειχάσθη ὁ Λαός μας καὶ ἀπεμακρύνθη ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος τῆς Ἑλλάδος. Τῷ 1821 ἡ Φ.λικὴ Ἑταιρεία προπαρεσκεύασε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἔθνους μας. Τὸ 1920 ὁ Δαὸς ἐτιμάνθη καταψηφίσας τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον. Μὲ τὰς ἀναμνήσεις αὐτὰς τῆς ἱστορίας μας ἔκρινα τὰ γεγονότα τοῦ 1941. Κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος, ἡγεῖτο ὁ Βασιλιὰς Γεώργιος. Ἐνόμισα ὅτι εἰς; Αὐτὸν ὠφείλαμεν νὰ πειθαρχήσωμεν καὶ νὰ τὸν βοηθήσωμεν διὰ νὰ φέρῃ εἰς; πέρας τὸν πόλεμον. Χρέος πρώτον λοιπόν. Ὑποταγὴ καὶ ἐνίσχυσις τοῦ ἡγέτου τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Δεύτερον χρέος. Ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, κατὰ τὸ σύστημα τῆς Φ.λικῆς Ἑταιρείας, πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς ὀργανώσεως τῆς Φ λικῆς Ἑταιρείας τοῦ Ναυτικοῦ, ὀργανώσεως δράσεως κατὰ τὴν Κατοχήν.

Τὰς ἀρχικὰς σκέψεις καὶ τὴν ἰδέαν τὰς ἐξεμυστηρεύθην πρῶτον εἰς τὸν συνάδελφόν μου σήμερον πλοίαρχον Β. Ν. κ. Πετρίδην. Ἀπεφασίσαμεν τότε νὰ συστήσωμεν τὴν φ λικὴν ἑταιρείαν τοῦ ναυτικοῦ. Συ.ενοήθημεν καὶ μὲ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τοὺς ναυάρχους Οἰκονόμου, Πεζόπουλον, Τσάφον κλπ καὶ συ ἐπήξαμεν τὴν ὀργάνωσ.ν, ἡ ὁποία ἐκράτησε τὸ προσωπικὸν τοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν οἰκογένειαν, καὶ δὲν εἶναι ἄ:ευ σημασίας τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐνῶ ἀπὸ τὸν Στρατὸν προσεχώρησαν πολλοὶ ἀξιωματικοὶ εἰς τὸ ΕΑΜ καὶ εἰς τὸν ΕΛΑΣ, ἀπὸ τὸ ναυτικὸν προσεχώρησαν ἕνας ἢ δύο. Τότε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐδονεῖτο ἀπὸ τὴν φλόγα τῆς Ἀντιστάσεως. Ἐδονεῖτο ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ ἔσπευδε νὰ ἐνταχθῇ εἰς ὀργανώσεις. Καὶ ὅσοι μὲν εὑρέθησαν τυχεροὶ καὶ δὲν παρεπλανήθησαν ἀπὸ πολιτικὰς ὀργανώσεις, ἐξετέλεσαν τὸ καθῆκον των καὶ εἶναι σήμερον ἡσυχοι. Ἄλλοι, ὅμως, οἱ ὁποῖοι ἐνετάχθησαν εἰς ὀργανώσεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν γένεσίν των δὲν ἐξεδήλωσαν ἄλλους σκοποὺς εἰμὴ ἀπελευθερωτικούς, ἀλλὰ πολὺ ἀργὰ ἐξεδήλωσαν σκοπούς; πολιτικούς, εὑρίσκονται σήμερον ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐθνικῶς ἀναξίου.

Ἀνέφερα τὴν προσωπικήν μου ἀνάμνησιν, διὰ νὰ ὑποστηρίξω τὴν ἄποψιν, ὅτι γενικὸν ἦτο τὸ πάθος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὅπου τοῦτο καταπνίγῃ ὀρθῶς, ἐπιθάρρησε. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐνῶ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἦτο ὠργανωμένον καὶ ἀνέπτυσσε πολιτικὴν δρᾶσιν, τὰ ἄλλα κόμματα ἠδράνησαν καὶ δὲν ἐστάθησαν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Λαοῦ διὰ νὰ τὸν καθοδηγήσουν. Καὶ οὐδὲ ἀκόμη τὸ Συντηρητικὸν κόμμα, τὸ Λαϊκόν κόμμα, ὀπίσθην τὴν σύγχυσιν τῶν καιρῶν καὶ ἐδιχάσθη. Σωβρὰ μερὶς ἐκ τῶν ἡγετικῶν του στελεχῶν ἐπίστευσεν εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας καὶ ἀντέδρασε πρὸς τὸν Βασιλέα. Μία μικρὰ ὁμὰς πολιτευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μὲ τὸν κ. Τσαλδάριν παρέμειναν σταθεροὶ εἰς τὰς ἀπόψεις των. Οἱ περισσότεροι παρεσύρθησαν ἀπὸ τὰ συνθήματα τῆς ἐποχῆς τῆς πλήρους συγχύσεως.

Ἀφοῦ, λοιπόν, τοιαύτη σύγχυσις ἐπεκράτησε μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῶν ἡγετῶν τοῦ Λαοῦ, τί θέλετε νὰ ἔκαμνε τὸ φτωχὸ παιδὶ τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωριοῦ ἢ ὁ ἁπλοῦς χωρικός, πῶς ἠθέλατε νὰ κρίνῃ τὰ γεγονότα ὁ ἁπλοῦς πολίτης τὴν ἐποχὴν ποὺ δὲν ὑπῆρχε καθοδήγησις τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας; Ἀλλὰ μήπως ἡ πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ Ἔθνους, ἐστάθη σταθερὰ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ λαοῦ ἢ ἡ Θρησκευτική του ἡγεσία; Καὶ ἡ πολιτική, καὶ ἡ θρησκευτική, καὶ ἡ πνευματικὴ ἡγεσία τῆς Ἑλλάδος τότε, δὲν ἐξεπλήρωσαν τὸ χρέος των πρὸς τὸν λαόν, δὲν ἐστάθησαν εἰς τὸ πλευρόν του, διὰ νὰ τὸν καθοδηγήσουν συστηματικῶς.

Προκειμένου λοιπὸν σήμερον νὰ κρίνωμεν τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ νὰ λάβωμεν μέτρα περὶ τῶν συνεπειῶν των, ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν πραγματικότητα, μακρὰν τῶν ψυχώσεων τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ νὰ κρίνωμεν μὲ ρεαλισμὸν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους μόνον.

Χθές, ἠρώτησα τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, διατί νέος ἡλικίας σήμερον 19 ἐτῶν, δὲν κατετάχθη ὡς σημαιοφόρος. Μοῦ ἀπήντησεν ὅτι ὑπῆρχον λόγοι κοινωνικῶν φρονημάτων. Αὐτὸς ὁ νέος ὅτε τὸ ἔτος κατετάχθη τὸ 1942—43 εἰς τὴν ΕΠΟΝ. Ἀπεμακρύνθη μετὰ τὴν κατοχὴν καὶ ἔζησεν ἔκτοτε ὡς; νομιμόφρων π